

[Tinning]

det, der startede hele diskussionen. Vi ved også godt, at idrætsorganisationerne på et tidspunkt var ret voldsomt oppe at toppes indbyrdes. Der var angreb på Dansk Idræts-Forbund, fordi man skulle tro, at det ikke behøvede så mange penge efter vedtagelsen af eliteidrætsloven; der var nogle antydninger af, at man måske skulle have pillet lidt ved de skydebanepenge, som DDSG&I får; der var lige pludselig meget voldsom interesse for Dansk Firmaidrætsforbund osv. – kort sagt optræk til noget, der lignede begyndelsen til et internt rivegilde mellem idrætsorganisationerne, fordi de manglede penge.

Så har idrætsorganisationerne selvfølgelig fundet ud af at skrinlægge det interne slagsmål og gå til politikerne og sige: vi mangler alle sammen penge, vi vil alle sammen have nogle flere penge, så kan vi som idrætsorganisationer holde sammen indbyrdes. Og så handler det sådan set bare om at dreje regeringen og nogle politikere en knap på dette her, for det er ikke nemt i dagens Danmark at gå imod øget støtte til idrætten og eller til idrætsorganisationerne. Hvad gør disse politikere så? De slås simpelt hen om at være den mest rundhåndede, om hvem der kan sige tiest, oftest og højest, at nu skal der gives nogle flere penge til idrætsorganisationerne. Det er simpelt hen dybt, dybt usagligt, og den eneste grund til, at det kan lade sig gøre, er, at man åbenbart er blevet enig om, at nu lader vi alle sammen, som om, der er hold i det, der foregår.

Hvis man ser på de oplysninger, der foreligger fra skatte- og afgiftsudvalget i denne sag, har man forsøgt at få uddybet, hvad der er om en voldsom medlemstilgang og om, at man har taget en masse nye aktiviteter op, der begrundes øget støtte. Så har man bedt de fire idrætsorganisationer sende et par ark, hvor man kan se lidt om medlemstal og lidt om økonomi og i virkeligheden lidt om stort set ingenting, for der er ikke lavet nogen gennemgang eller nogen selvstændig analyse af disse oplysninger. Næh, de politikere, der er så ivrige efter at være rundhåndede og score et par billige point hos idrættens organisationer frem mod et valg, har fuldstændig afstået fra enhver selvstændig kritisk analyse og har ædt oplysningerne fra idrætsorganisationerne, nogenlunde som løverne i Zoologisk Have æder rått kød. Det har de selvføl-

gelig gjort, fordi de alle sammen var enige om at lade som om der er hold i det.

En enkelt ting vil jeg pege på. Vi ved alle sammen, at der er en tidsfordelingsnøgle, altså en nøgle, der siger, at når de har betalt statsafgifter, og hvad der i øvrigt skal betales, så skal 71 pct. af de resterende midler bruges til idrætsformål. Der foreligger så en fordelingsnøgle om, hvor meget DIF skal have, hvor meget DDSG & I skal have, og hvor meget DBU skal have, osv. osv. Den tidsfordelingsnøgle er fra 1977. Nu siger disse organisationer så: vi vil godt have nogle flere penge, fordi vi har lavet øgede aktiviteter, og fordi vi har fået flere medlemmer. Så spørger jeg, om det virkelig er ordførernes opfattelse, at det, der er sket fra 1977 til 1986, lige præcis begrundes den fordelingsnøgle, man havde i 1977. Jeg tror det nemlig ikke. Jeg mener, der er sket meget fra 1977 til 1986. Flere grupper er blevet idrætsaktive, idrætsorganisationerne har taget flere ting op. Men så burde man sandelig lave en analyse af disse ting og finde ud af, hvilke idrætsorganisationer der mangler penge, og hvilke der bare løber med.

Mit tip – og jeg siger, det er et tip – er, at Dansk Ungdoms Fællesråd mangler penge. DDGU gør det muligvis også. Jeg ved det ikke. Det hænger sammen med, at når man kigger på f.eks. de tal, som DDGU har fremsendt, så viser det sig minsandten, at administrationsudgifterne pr. medlem fra 1980 til 1985 er steget meget voldsomt. Det viser sig også, at tidsmidlerne pr. medlem er faldet, og at medlemstallet så i øvrigt er steget. Jeg ville umiddelbart tro, at når man får flere medlemmer og færre midler, altså er tvunget til at spare, vil man være i stand til at effektivisere administrationen. Det er sådan, hvad man umiddelbart forestiller sig.

Det har man ikke været. Her er det gået stik omvendt. Jeg ved ikke hvorfor. Jeg mener, at sådan noget hører til det, der burde have været undersøgt. Man burde f.eks. også have undersøgt, hvor meget tilskuddet pr. medlem til hver af de fire organisationer har været i faste priser. Vi har nogle opgørelser, men nogle af dem er i løbende priser, nogle er i faste, og de er derfor usammenlignelige.

Men min vigtigste anke er, at man simpelt hen bare har ladet organisationerne fremlægge grundlaget for den beslutning, der skulle træffes om flere penge til organisationerne.